

have stor Værdi som Byggegrunde. Jeg tror ikke, at man kan, saaledes som det ærede Medlem fra Viborg gjorde, stille den Beregning op, at man siger: Staten faar saa og saa mange Grunde til sin Raadighed — jeg tror, det var 280 Tdr. Land, det drejer sig om — og Kjøbenhavns Kommune beholder for sig kun 187 Tdr. Land. Jeg tror, at det ærede Medlem for Viborg vil give mig Ret i, at man ikke paa denne Maade kan sætte saa og saa mange Tdr. Land over for et andet Antal Tdr. Land. Der er stor Forskel paa en Td. Land inde ved Blegdamsvejen, hvor man paa den modsatte Side af Bejen, saa vidt mig bekendt, har givet 30 Kr. pr. Kvadratalen, og paa en Td. Land ude ved Hellerup, hvor man ganske sikkert kan købe al den Grund, man vil, for 1 Kr. pr. Kvadratalen og maaske endog billigere. Jeg tror ikke, at de Tal, som det ærede Medlem fra Viborg anførte, og som skulde bevise, at Staten stod sig vel ved, at den fik flere Tdr. Land til sin Raadighed end Kjøbenhavns Kommune, ere tilstrækkelig veiledende, og jeg skal, som sagt, i saa Henseende anføre navnlig det Tal, som vi fik af det ærede Medlem for Frederiksborg om, at Grundene ved Blegdamsvejen have en Værdi af 10 Kr. pr. Kvadrat-Alen, uagtet der hviler Servitut paa dem. — Spørgsmaalet om, hvorvidt Gjeren eller Brugereren har størst Interesse af disse Grunde, forekommer mig at være noget teoretisk, noget akademisk. Der kan naturligvis være Forhold, hvor Ejendomsretten kan være det overvejende, og der kan være Forhold, hvor Brugsretten er det overvejende, naar man skal økonomisk vurdere det. Jeg tror ikke, at man paa nogen Maade kan komme til en endelig Maalestok for, hvilken af disse Rettigheder, der er den største, Ejendomsretten eller Brugsretten, her staar man over for et rent Støn. Her ligger værdifulde Grunde, som ikke kunne anvendes, saa længe der ligger Servitut paa dem, og jeg tror, man kan strides i en Gvinde-lighed om, enten Ejendomsretten eller Brugsretten har størst Værdi; man vil komme lige nær, hvor længe man saa strides derom.

Naar jeg har været betænkelig ved at gaa med til denne Overenskomst, i ethvert Fald som den foreligger oplyst nu for Tiden, er det ikke af nogen Frygt for, at Kjøbenhavn skulde spinde Silke. Det, som for mig er det væsentlige ved Sagen, er, at den kommer til at ligge rent og klart for som en Afford angaaende nogle Arealer. Jeg erkender, at Sagen nu ikke er saa indviklet som tidligere, men naar man gennem-

læser Kommissionsbetænkningen, og ser paa det Forslag, som ligger for, kan det ikke nægtes, at man endnu har benyttet Spørgsmaalet om Frederiks Hospital og Spørgsmaalet om forskellige militære Etablissementer — disse to Statsspørgsmaal — som Behikel for at faa en Overenskomst i Stand med Kjøbenhavns Kommune. Jeg tror, at det sundeste for alle Parter vilde være, at vi, uanset hvem der vandt eller tabte ved den endelige Ordning, saade, at vi ønskede at faa Frederiks Hospital flyttet eller ombygget, og det kunne vi gøre uden at gaa til Kjøbenhavns Kommune. Vi kunne købe den nødvendige Grund, hvor Hospitalet nu ligger, og vi kunne købe Grunde ved Blegdamsvejen ved at ekspropriere, og Staten kan bygge saa meget den vil uden at behøve at gaa til Kjøbenhavns Kommune i den Anledning. Vi have, som jeg har gjort opmærksom paa, i Gaar fra militær Side faaet oplyst, og i Dag faaet det bekræftet af den ærede Minister, at Krigsbestyrelsen behøver ikke Fællederne for at faa en tilfredsstillende Ordning af sine militære Etablissementer. Jeg er tilhøjellig til at tro, og jeg har hørt det udtale fra militærens Side, ganske vist underhaanden og saaledes, at jeg ikke kan benytte Udtalelserne offentlig — under alle Omstændigheder kan jeg ikke nævne Navne —, at det vil være en naturlig Følge af de Foranstaltninger, som den høje Krigsminister har truffet med det, man kalder Fæstningen, at Hærens Etablissementer blev flyttet længere ud mod Fæstningslinien. Jeg vil selvfølgelig ikke optage nogen Diskussion derom, men jeg tror ikke at have megen Uret i, at det inden for ikke ret lang Tid vil ligge i de militærens Interesse at komme lidt længere bort fra Byen med deres Etablissementer. At der kan være militære Interesser, som drager ind til Byen, skal jeg ikke benægte, og at der navnlig er saadanne for Officerskorpsets Bedkommende, som naturlig drage ind til den store By. Men skal man se paa Sagen udelukkende fra et almindeligt militært Synspunkt, tror jeg, at Udviklingen fra Krigsbestyrelsen Side vil gaa i Retning af at flytte de vigtigere Etablissementer bort fra Byens Midte. Jeg tror, at Staten burde sige saaledes: Vi kunne løse alle de Opgaver, som her ligger for uden at indlade os paa Transaktioner med Kjøbenhavns Kommune. Jeg er for min Del villig til at gaa med til Frederiks Hospitals Flytning, hvis man finder den heldig; jeg er endogsaa villig til at gaa videre, end Kommissionen her har foreslaaet. Jeg vil heller ikke nægte, at naar vi ellers kunne faa en lovlig